

Hodnocení diplomové práce na téma "Efektivita mezinárodněprávní ochrany dětí", předložené Hanou Jelínkovou.

Předložená diplomová práce se zabývá-jak již uvádí její název-mezinárodněprávní ochranou dětí a jejich práv a jejich vyjádřením a zakotvením v mezinárodních smluvních instrumentech univerzální i regionální povahy. Autorka též zmiňuje, i když pouze okrajově, normativitu obyčejovou aniž ji však důsledněji spojuje s těmi závazky států v oblasti ochrany lidských práv, které mají nesporně kogentní povahu a jimž se proto v příslušných úmluvách, včetně Úmluvy o právech dítěte, dostává kodifikačního vyjádření s příslušnými povinnostmi nederogovatelnosti a nesuspendovatelnosti určitých práv jednotlivce-v daném případě dítěte. Malá pozornost, kterou autorka této otázce věnovala je ke škodě věci už proto, že si tak značně omezila prostor pro dosažení cíle vyjádřeného v názvu práce-prozkoumat příslušnou normativitu mezinárodního práva zajišťujícího ochranu dítěte z hlediska její efektivity.

Autorka při zpracování tématu zvolila historicko-logickou metodu, čemuž odpovídá i členění práce do jednotlivých, rozsahem stručných kapitol. Úvodem se autorka věnuje genezi pozitivněprávní úpravy s tím že v logické návaznosti pak podává výčet mezinárodních instrumentů ochrany práv dítěte přijatých v rámci OSN i na půdě evropských institucí, zejména Rady Evropy. V samostatné kapitole je podán podrobnější výklad stěžejní Mezinárodní úmluvy o právech dítěte. Je škoda, že se autorka omezila na konstatování slabin Úmluvy-přílišnou obecnost příslušných ustanovení a nepokusla se o hodnocení významu interpretace obsahu úmluvy zajišťovanou Výborem pro práva dítěte či o postižení obsahových souvislostí mezi Úmluvou a jejími dodatkovými protokoly, jimiž se následně zabývá. Rovněž funkčně začleněná kapitola o obyčejové formě některých práv dětí mohla být, jak již uvedeno výše, lépe využita a to zejména v souvislosti se stabilizovanými kogentními zákazy otroctví, nucené práce, mučení, které mají v případě ochrany dítěte smluvní vyjádření ve všech autorkou zmíněných dokumentech. Týká se to zejména těch, které upravují postavení a ochranu žen a dětí za ozbrojeného konfliktu ať již mezinárodního nebo vnitrostátního. I těmto otázkám věnuje autorka pozornost v další kapitole. I zde však chybí potřebná návaznost na obecnou úpravu v kogentní kvalitě. Popis institucí, bez ohledu na jejich kontrolní či jinou funkci autorka člení do jedné, poslední kapitoly. Závěr je souhrnem v práci uvedených poznatků a autorčiných úvah k tematu.

Práce je logicky utříděná, napsaná odborným jazykem a vybavená dostatečným seznamem literatury i kvalifikovaným poznámkovým aparátem. K vytčení je určitá povrchní práce s dokumenty a malý důraz na jejich analýzu z hlediska účelu práce. V úst-

ní obhajobě by se autorka měla vyrovnat s efektivitou ochrany dítěte jako jednotlivce, oběti mezinárodní zločinnosti nebo válečných zločinů a zločinů proti lidskosti a vysvětlit odlišnosti těchto kategorií zejména s ohledem na odpovědnost států za porušení povinnosti předcházet, trestat tyto akty a poskytovat ochranu obětem a dále se vyjádřit i k případné trestní odpovědnosti jednotlivce za páchaní některého z těchto zločinů a též k otázce zda tato odpovědnost je přímo založena mezinárodním právem. Též by mohla charakterizovat novou Úmluvu Rady Evropy o ochraně dětí před sexuálním vykořisťováním a zneužíváním /CETS No.201/, a porovnat zákaz diskriminace v Úmluvě o právech dítěte a jejím relevantním protokolu s důvody zákazu diskriminace uváděné v této nové úmluvě.

Předloženou diplomovou práci předběžně hodnotím jako velmi dobrou a doporučuji její přijetí k obhajobě.

V Praze dne 10.9.2008

doc.dr./Stanislava Hybnerova
vedoucí dipl.práce